

Vadászati etika-etikett (Vendégvadásztatás) --- 2009. szeptember

„A vadászat a vadász számára egyrészt alkalom a szigorú önfegyelem gyakorlására, másrészt eszköz a többi élőlény megismeréséhez és megértéséhez. Megtanít gondolkodni, szabadságszeretetre, jó ízlésre és tiszteletre nevel, elvezet a természet és a hozzátartozó jelenségek elmélyültebb megfigyeléséhez... A vadászat megfelelő irányba tereli a vadász személyiségének kialakulását. Olyan etikai értékeket fejleszt ki benne, amelyek nélkül a vadászat csupán az ösztönök gyarló megnyilvánulása volna.”

A C.I.C. (Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács) 1963. májusi párizsi közgyűlésén egyhangúlag fogadta el ezen gondolatokat.

Amennyiben ezek a eszmék fognak minket és vadászvendégeinket elkísérni az idei szarvasbögés alkalmával, bizonyára mindenki egy kulturált élményekkel teli vadászattal térhet majd haza. Ahhoz hogy ezt a teret megfelelően megteremtsük, augusztus közepétől kezdve a gondos területgazdák megkezdik készülődésüket a vadászatra, a vendégek fogadására. A visszajáró és újonnan érkező vendégek érkezéséig lehetőségeinkhez képest mindent úgy kell előkészítenünk, hogy a vadászat előtt, után és természetesen közben minden a legnagyobb rendben legyen.

A vendéghívás és a vendégként való részvétel egy vadászon mindig nagyobb várakozással tölti el az ember szívét, mint egy átlagos hétköznap. Régi időkre visszanyúló dolog, amikor barátként hívjuk vadásztársunkat, azonban ma már a bérvadászat szerepe is jelentős, többek számára sajnálatos módon csak ez jelenti az egyetlen vadászati lehetőséget. Amikor bérvadászt fogadunk, előre nem tudhatjuk, milyen emberrel kell vadásznunk, azonban a vadászetika nem annyiféle, ahány vadász van. Egységes gondolkodásmóddal, egymás megértésével, a közvélemény is egy „kulturált csoportnak” fogad el minket, vadászokat.

Vendégvadászok felé a vendéghívásra vonatkozó etikai szabályok betartásának jelentősége azért is fontos, mert a messziről jött ember nem csak a személyünkkel kapcsolatos tapasztalatokat viszi magával, hanem kialakul benne egy kép társaságunkról, vadgazdálkodásunkról, külföldi esetében hazánkról is.

Bármilyen jellegű vendégvadászaton veszünk részt, a kölcsönös tisztelet és a figyelmesség minden esetben kijár a vadásznak és a vadásztatónak egyaránt. A megbeszélt találkozó helyét és időpontját minden esetben be kell tartanunk, várnunk és köszöntenünk kell vendégünket. Az éppen jelenlévő vadásztársainkat mutassuk be az általános etikai szabályoknak megfelelően és mi magunk se feledkezzünk meg róla. Kérdezzük meg, szüksége van-e bármire. Érkezése után tájékoztassuk a programokról, a helyszínről és minden más fontos tudnivalóról.

Autóunk, ruházatunk mindig legyen tiszta, hidegben gondoskodjunk plédről, meleg teáról. Ha több lehetőség is adódik a vadászati módok tekintetében, engedjük, hogy a vendég válasszon. A programokat vendégünk életkorához és vadászatban való jártasságához igazítsuk. Még a vadászat megkezdése előtt ajánljuk fel a próbálövés lehetőségét.

Sikeres vadászatot követően az elejtett nagyvad szájába helyezzünk utolsó falatot, a lövés helyére sebtöretet, a vadásznak pedig kalapunkon adjuk át az őt megillető töretet. Kalapunk levételével adjuk meg a végső tisztességet az elejtett vadnak. Különös gonddal készítsük el a terítéket, legyen kürtös, lobogjon a tűz, teremtsük meg a fotózás lehetőségét. A

vendég ugyan az elejtett vadért fizet, azonban nemcsak a trófeát viszi haza. Élményeket és emlékeket gyűjt, melyekért szintén a vadásztató a felelős.

A vendégnek kijáró tisztelet kölcsönösen megilleti a kísérőjét is. Vendégvadászként soha ne erőltessünk meghívást, pontosan érkezzünk. Ne válogassunk, ne kritizáljunk, csak azt a vadat lőjük meg, melyet valóban nekünk szántak. Élvezzük akkor is a vadászatot, ha eredménytelen, vegyük észre a táj és a vadászterületet szépségét.

Vadászaton soha ne intézzük üzleti ügyeinket, némítsuk le mobiltelefonjainkat. Fizető vendégként is mindig ugyanazon szabályok vonatkoznak ránk is, mint bármely más vadásztársunkra, annyiban különbözünk, hogy számunkra kötelező az előzetesen készített, szerződésben foglaltak betartása.

Segítségünket a vadászat során ajánljuk fel anélkül, hogy erre külön figyelmeztetnének minket, és soha ne feledkezzünk el megköszönni a vadászatot és a siker örömét osszuk meg másokkal is.

Persze sorolhatnánk több oldalon keresztül, hogy mi is az, ami illik, nem illik, de gondos vendég és vendég hívó mindig alaposan felkészül egy ilyen alkalomra és kölcsönösen igyekszik egymás számára tökéletessé tenni a vadászatot. Vendéget hívni, vendégvadásznak lenni egyaránt felelősség. Ha jól szervezett, korrekt és sikeres volt a vadászat, az üzleti jellegű kapcsolatot szinte észrevétlenül átszövik az emberi baráti szálak. Így születik a visszatérő vadászvendég és sok esetben egy-egy életre szóló barátság.

Bótáné Batta Olga